

1. Mávám dlaní prázdnou kde se choulí slunce zář
Dýchám, slzy stírám závoj bílý halí tvář

R: Omdlévám, na kůži tvoji podobné rybám, co se bojí
zrcadlení vlasů hnízd těch skalních létavic
A z náušnic světelných roků řetězem vyrytých kroků
Poznávám, co to stojí být sám

2. Zmírám, prsty svírám krví džunglí k oblakům
sténám, moře volám ostrov sluncí západům

R: Vidím před nocí tak bílou vzdálenou a přece blízkou
zrcadlení vlasů hnízd těch skalních létavic
|: A z náušnic světelných roků řetězem vyrytých kroků
Poznávám, co to stojí být sám :|